

Forslaget om at sænke kapitalkravet til 125.000 kr. kan Venstre tilslutte sig. Der er en række selskaber, som må siges at være truet på grund af kapitalkravene, men det er klart, at vi også må se på, hvordan man så skaber en fornuftig overgangsordning for selskaber, der allerede nu opfylder de skærpede kapitalkrav.

Og så en bemærkning yderligere: Ud over disse principielle, overordnede og generelle betragtninger, så har vi naturligvis en række spørgsmål, som vi gerne vil vende tilbage til i et forhåbentlig konstruktivt udvalgsarbejde.

Kai Dige Bach (KF):

Det er ligesom med den forrige sag, lovforslag nr. L 198, at vores ordfører, fru Pernille Sams, ikke er til stede, og jeg skal på hendes vegne forelægge vores indstilling:

I Det Konservative Folkeparti er vi positivt indstillede over for de intentioner, der ligger i dette lovforslag, om en forenkling af anpartsselskabslovgivningen. Den nye lov bliver mere målrettet mod de mindre virksomheder, og kravene bliver tilpasset dette faktum.

De forhold, der primært vedrører eksterne parter, forbliver reguleret, men de interne muligheder blødes op, så de svarer bedre til virkelighedens verden.

Spørgsmålet om kapitalkravets nedsættelse fra 200.000 kr. til 125.000 kr. kan vi også støtte, i hvert fald for de gamle anpartsselskabers vedkommende. Ca. 18.000 eksisterende virksomheder vil ikke kunne opfylde kravet om 200.000 kr. pr. 1. januar 1997, og det er et tal, der er så stort, at man nødvendigvis må forholde sig til det.

Det er jo virksomheder, der eksisterer, som er i gang og har været det i årevis, og der er mildest talt ikke megen idé i at spænde ben for dem, så for så vidt angår eksisterende virksomheder er vi enige.

Men umiddelbart kræver det endnu en tanke: Hvad vil regeringen stille op med de nye anpartsselskaber? Allerede i dag er kravet for nye jo 200.000 kr., og det har der jo ikke været store problemer med.

Der er også kreditorerne at tage hensyn til. Og med en ansvarsbegrænsende virksomhedsform som ApS'et er kreditorernes retsstilling vigtig. Her har det offentlige på alle måder søgt for sig selv på de private kreditorens bekostning, og derfor er det offentlige ikke længere så interesseret i høje kapitalkrav.

Men sagen er alvorlig nok for de private kreditorer, og derfor bør man efter vores mening

ikke uden videre opgive målet om de 200.000 kr. for de nye anpartsselskaber.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Forslaget består af to dele. Den ene går ud på at ændre anpartsloven fra at være nærmest en afskrift af aktieselskabsloven til at være en selvstændig lov, og det er vi som udgangspunkt positive over for. Vi vil naturligvis se på detaljerne i udvalgsarbejdet, men som sagt som udgangspunkt positivt.

Den anden del er lempelsen af kapitalkravet. Det er vi skeptiske over for. Jeg er i høj grad enig med den foregående taler. Der er en grund til, at man har et højt kapitalkrav: Der er hensynet til omverdenen, kreditorer, offentlige myndigheder og andre, der skal tro på, når der ikke er personlig hæftelse, at så må der i hvert fald være en kapital til stede. Derfor er der en grund til, at Folketinget for nogle år siden vedtog at hæve kapitalkravet fra 80.000 kr. til 200.000 kr., og jeg synes, det er forkert, at vi går tilbage.

Jeg mener i øvrigt heller ikke, der er et hensyn til de eksisterende virksomheder, for man lukker jo ikke en virksomhed ved at sige, at nu skal kapitalkravet være større. Hvis de ikke kan opfylde det, kan de ændre selskabsform og gå over til at være en personligt ejet virksomhed. Det er der intet der forhindrer dem i. Så vi vil modsætte os den der lempelse af kapitalkravet.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Nu er det jo sådan, at det ikke er kapitalen, der holder liv i virksomhederne, og hvad enten det er et beløb på 125.000 kr., eller det er 200.000 kr. for et anpartsselskab, så er det altså ikke det, der giver sikkerheden.

Når man kan have mange millioner til gode eller i udestående med så lille en egenkapital, så er det altså ikke kun kapitalen. Man skal være opmærksom på, at det, der holder liv i en virksomhed, er viljen til at holde liv i den, det er virksomhedens eget ønske om at overleve, mere end det er kapitalen.

Det er bare lige, så man ikke ser sig blind på, at de her penge giver sig til at dække den risiko, virksomheden er kommet ud i. Det gør de aldrig nogen sinde, når vi er nede i de her små ting. Og derfor drejer det sig om, at man skal stole på, at de, der driver en virksomhed, har lyst til at drive den og gøre noget for at fortsætte med den.